

Mattilsynet - Hovedkontoret
Pb. 383
2381 Brumunddal

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

Org. nr. 966251808

Postadresse:
Pb. 6781 St. Olavs plass
0130 Oslo

Besøksadresse:
Keysers gt. 5
0165 Oslo

22 99 46 00
dntv@vetnett.no
www.vetnett.no

Jnr.:293/16//EB/
Ark.nr.0.114 /Oslo
24.06.2016

Høring – Forslag om endring i akvakulturdriftsforskriften

Den norske veterinærforening (Veterinærforeningen) har fått ovennevnte forskrift til høring. Høringsutkastet er oversendt Akvaveterinærenes forening (AVF) og Forening for veterinær samfunnsmedisin (FVS) som er faglige særforening under Veterinærforeningen.

Generelt

Veterinærforeningen slutter seg i hovedsak til de endringene som er foreslått. Endringen legger opp til at flere bestemmelser gjøres mer teknologinøytrale og generelle, noe som stiller større krav til internkontrollarbeidet hos oppdretterne. Som det er beskrevet i høringsbrevet har mange virksomheter et godt stykke igjen på internkontrollarbeidet. Endringene vil derfor gi et økt behov for veiledning fra Mattilsynet. For veterinærer og andre ansatte i Mattilsynet vil dette føre til mer kompliserte vurderinger for å avgjøre og beskrive om de rutinene oppdretterne legger opp til er gode nok. Dette vil medføre at Mattilsynet må bruke økte ressurser på kalibrering internt for å sikre enhetlig forvaltning. Samtidig vil denne omleggingen føre til mindre arbeid med tillatelser og dispensasjoner.

Kommentarer til de enkelte paragrafene

§ 3:

Endring i § 3 bokstav f). Oppbevaring av matfisk i slaktemerder bør også omfattes av § 34 (avliving av fisk). § 34 gjelder for andre anlegg, og det er der hjemlet at svimere skal tas opp og bedøves / avlives. Det er ofte at det er svimere i slaktemerdene, da fisken som er fraktet dit har gått igjennom pumpinger og transport. Det må også være krav om at disse fiskene blir tatt opp og bedøvd / avlivet.

§ 4:

Veterinærforeningen mener de anbefalte grensene på 0,5 og 0,25 promille er fornuftige og at det er greit å ha en veiledende grense å forholde seg til, selvsagt med egne vurderinger for hvert enkelt anlegg, slik som nevnt i teksten. Det kunne med fordel ha vært veiledende grenseverdier for andre arter enn laks og ørret også.

§ 14:

Presiseringene som er gjort i høringsbrevet i forhold til varslingsplikt etter bokstav c er fornuftig og kan bidra til mer omforent forståelse av hva som menes. Det er imidlertid en forutsetning at dette praktiseres enhetlig innen Mattilsynet, slik at det ikke gjøres forskjell i vurderinger på ulike lokaliteter.

§ 16:

Det er foreslått at «så langt det er mulig» tas ut. Vi foreslår at dette fortsatt blir stående slik at §16, 2. ledd, blir: «Dødeligheten skal kontrolleres og døde akvakulturdyr skal så langt det er mulig tas ut av produksjonsenheten

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

minimum daglig. Fjerning av døde akvakulturdyr kan unnlates når det er åpenbart nødvendig».

Dette viser da at når det er for dårlig vær til at det er forsvarlig å dra ut og sjekke dødfisk så er det ikke noe krav om at dette gjøres.

§ 20:

Det etterspørres hvor informasjon om uttesting av nye metoder bør offentliggjøres. Vi mener at dette bør skje på Mattilsynet.no. Her bør både varsel om utstyr under uttesting og resultater fra slik uttesting registreres.

§ 28:

Unntak for oksygenmålinger ved trenging i mindre enn 30 minutter ved temperaturer under 6 grader bør fjernes. Vurdering om dette er nødvendig bør tas i hvert enkelt tilfelle.

§40:

Det åpnes det for at rensefisk kan stå igjen på lokaliteter under brakklegging. Vi er betenkt i forhold til dette med tanke på at rensefisk kan være bærer av smittestoff eller sykdommer som også går på laksefisk. Samtidig ser vi de positive sidene som taler for å tillate dette ut i fra en bærekraftig utnyttelse av rensefisk. Det bør være et krav om systematisk sykdomskontroll og testing av villfanget rensefisk som skal benyttes i anlegg i tillegg til enn grundig helsekontroll av rensefisk under brakkleggingsperioden.

Spesielt ved gjenfangst av rømt rensefisk fra anlegg med sykdom er risiko for smitt høy.

Målsetting på sikt bør være bruk kun av oppdrettet rensefisk, da det rent velferdsmessig sannsynligvis vil være bedre enn bruk av villfanget fisk.

Det kan eventuelt legges til i tredje ledd at Mattilsynet kan treffe vedtak om at rensefisk ikke tillates oppbevart på lokaliteten under brakklegging.

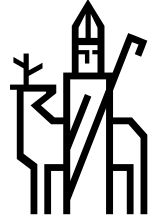
§ 50:

Det er i krav om at samtlige stamfisk som dør siste 9 måneder før stryking skal obduseres. Dette er ikke et av punktene som er foreslått endret. Ved eks. CMS på stamfisk hvor dødelighet kan ligge på eks. 30-40 fisk eller mer per dag over lange perioder er det svært ressurskrevende å gjennomføre dette. Det bør vurderes om det ved dødelighet over en viss prosentdel/antall, evt. ved vedvarende forøket dødelighet med kjent årsak kun bør være krav om å obdusere et representativt utvalg av dødfisk.

§ 50a:

Veterinærforeningen mener primært at det bør være krav om 12 årlige helsebesøk på samtlige anlegg uavhengig av størrelse og antall fisk. Selv små anlegg i dagens skala har et stort antall individer hvor velferd og helse skal sikres. Både anlegg med mer og mindre enn 1mill fisk utgjør en potensiell smitterisiko for andre anlegg i samme sone og region. Muligheten for å sette inn hurtige smitteforebyggende tiltak er essensielt for å unngå smitte mellom lokaliteter og gjelder i like stor grad små som store lokaliteter.

Konsekvensen ved forslaget vil være at anlegg med 900 000 fisk kan nøye seg med 6 årlige helsebesøk, mens anlegg med 1000 000 må ha 12 besøk, uten at vi helt ser at det er vesentlig forskjell på to slike anlegg. Dessuten eksisterer det vel knapt anlegg med færre enn 50 000 fisk lenger.

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

De fleste større aktører har allerede gått over til flere årlige besøk enn det som er forskriftsfestet i dag av hensyn til bedre og kontinuerlig overvåking av fisken, og det er kanskje nettopp små aktører/mindre anlegg som trenger tett oppfølging, da de ofte leier inn og deler utstyr med flere andre aktører, og kanskje trenger mere råd og veiledning når det gjelder smitteforebygging og overvåking.

Ved stadige hyppigere håndtering av fisken i forbindelse med bl.a. avlusing er det essensielt at tilsynspersonell har oppdatert helsestatus på fisken for å gi best mulig råd med tanke på metode og for å vite at fisken tåler den behandlingen som blir foreskrevet. Rekvirering av en behandling er noe som skjer på få dagers varsel og det lar seg sjelden gjøre å ta et besøk i forkant av behandlingen, samt få resultater fra eventuelle prøveuttak før behandlingen settes i gang.

Veterinærforeningen mener også at en bør vurdere om maksimalt tidsrom mellom helsekontroller fortsatt bør stå i forskriften. Å fjerne denne delen av paragrafen kan åpne for muligheten til å samle helsebesøk i perioder på året og størrelse på fisken med lav risiko for sykdom.

§ 58:

Forslaget om rognbatch som definisjon på fiskegruppe blir for detaljert. Hva som skal defineres som en fiskegruppe bør vurderes på hvert enkelt anlegg. Rognbatch kan godt stå som eksempel, men om dette er egnet er avhengig av størrelse på batch og fordeling i anlegget. I de tilfellene hvor samme rognbatch blir delt i 0- og 1-åring er dette for eksempel ikke hensiktsmessig lengre.

Med hilsen
Den norske veterinærforening

Ellef Blakstad
fagsjef,